

[Forsvarsministeren]

omgang end i dag, uden at man samtidig er tvunget til at skifte bopæl. Arbejdsgruppen har fundet, at der kan oprettes fire sådanne store garnisonsområder i det jysk-fynske område, nemlig i Nordjylland, i Midtjylland, i Vestjylland og endelig i det sydlige Jylland samt på Fyn.

Arbejdsgruppen har nærmere analyseret og konsekvensberegnet en grundmodel og også to varianter af denne grundmodel. Både grundmodellen og varianterne betyder, at antallet af hærens enheder i det jysk-fynske område garnioneres anderledes end i dag, at de to artilleriregimenter sammenlægges til én, at Kongens Jyske Fodregiment, Slesvigske Fodregiment og Fynske Livregiment slås sammen til ét regiment, og at en række kaserne, øvelsespladser osv. i det jysk-fynske område opgives. Modellerne er alene forskellige i det sydjysk-fynske område.

Arbejdsgruppen anbefaler, at grundmodellen gennemføres, og den har endvidere anbefalet, at overflødige bygninger og arealer afhændes; det drejer sig om lokaliteter i Viborg, Århus, Odense, Sønderborg, Tønder og eventuelt Ålborg.

Specielt for de sønderjyske garnisoner betyder grundmodellen for det første, at sergentskolen flyttes fra Sønderborg til Fredericia, for det andet, at 2. Telegrafbataljon flyttes fra Tønder til Haderslev, for det tredje, at Slesvigske Fodregiment sammenlægges med Fynske Livregiment og Kongens Jyske Fodregiment i Fredericia, og at Jyske Telegrafregiment med undtagelse af 3. Telegrafbataljon samles i Haderslev, mens der ikke sker ændringer i Søgård.

Der vil – og det vil jeg godt understrege – fortsat være kaserneplads nok til, at også det ekstra antal værnepligtige, som der sigtes mod efter 1987, vil kunne rummes i kaserneerne. Jeg vil også pege på, at garniseringsplanerne i sig selv ikke betyder, at der ændres på antallet af soldater i det samlede jysk-fynske område. Det er alene fredstidsplaceringen, der ændres; krigsopgaverne og enhedernes indsatsområder i krigstid berøres ikke.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at grundmodellen giver den mest rationelle anvendelse af forsvarets etableringer i Jylland og på Fyn og en optimal udnyttelse af ressourcerne. Gennemførelsen, siger man, bør ikke mindst af hensyn til personellet ske

over en årrække på ca. 5 år. Hærens evne til at løse operative opgaver vurderes ikke at blive forringet ved en gennemførelse af garniseringsændringerne.

Jeg kan også sige, at en iværksættelse af grundmodellen i teorien ville indebære, at indtil ca. 1.100 militære måtte forflyttes i løbet af en årrække på ca. 5 år. Det er dog arbejdsgruppens vurdering, at tallet kan reduceres betydeligt ved en fleksibel gennemførelse af garniseringsændringerne.

115 militære og 79 civile stillinger vil udspares i støttestrukturen. For det civile personel er det forudsat, at de stillinger, der udspares, i et vist omfang anvendes til oprettelse af andre civile stillinger, der er nødvendige for at få den forøgelse af mønstringsaktiviteterne i hæren, som er aftalt i forsvarsaftalen.

Tilsvarende er for militært personel forudsat, at udsparingerne i støttestrukturen indebærer, at der sker en overførsel af personel fra støttestrukturen til forsvarets kampafgørende enheder.

Udsparingerne i støttestrukturen vil således udmønte sig i en mere rationel anvendelse af forsvarets midler. Det skønnes ifølge rapporten, at bygningsmæssige ændringer m.v. vil koste ca. 115 mill. kr., og hertil kommer udgifter til forflyttelse af personel på indtil ca. 40 mill. kr. Disse engangsudgifter opvejes dog delvis af, at der spares investeringer på ca. 40 mill. kr., og at det vurderes, at salg af overflødige kaserne m.v. kan indbringe op til ca. 90 mill. kr. Den årlige driftsbesparelse skønnes at blive på ca. 27 mill. kr., når alle de foreslåede garniseringsændringer vil være gennemført.

Hertil kommer, hvilket er det væsentlige, at flyttefrekvensen for personellet på lidt længere sigt vil blive reduceret betydeligt, og sidst, men ikke mindst, at der vil ske en styrkelse af forsvarets kampafgørende enheder. Der vil herved ske en mere rationel anvendelse af forsvarets midler, ligesom man vurderer, at etablering af storgarnisonsområder vil kunne medvirke til at fastholde personellet og dermed bidrage til en formindskelse af afgangen i utide af kvalificeret personel.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke i dag er truffet politisk beslutning i sagen, og at en sådan er forudsætning for en garniseringsplans gennemførelse. Det vil naturligvis være